

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οπριώδης μονομαχία

Μία μονομαχία, ένεκδος φυτετή και απάνθρωπος, έγινε έσχατως στο Βρεγάλι, τής έπιφυλας Χουελβίας της Ιστινίας.

Δύο νέοι, μηνιτευόμενοι με δύο άδελφάδες, έφιπλονείκηραν και αποφάσισαν να μονομαχήσουν υπό τούν, έτην, φρικώδεις δύοντας:

Το δεξιό πόδι του ένος τῶν μονομαχούντων ἐπέτρεψε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πτήσης να στηρίζεται ἐπάνω στὸ πόδι του ἄλλου καὶ σ' αὐτήν τὴν θέση ευδικούντειν νὰ κτυπώνται μὲν μαχαλιά, μέχρις ὅτου φονευθῇ ὁ ένας ἀπὸ τοὺς δύο.

Πριγματική ή μονομαχία έγινε καὶ οἱ δροὶ τους ἐξετελέσθησαν κατὰ γράμμα. Ελαβαν ἐπιτά πληγής ὁ κυνένας καὶ ὁ ένας ἐπέθενε ἀμέσως, ὁ δὲ ἀπλοῦς ἐνέδισκεται σε ἀπελπιστική αποτασση.

Κινητικό δάσοςμα

Ἡ διεύθυνσις τῶν τελωνείων τοῦ Στρατιώτικο τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν, ὑπέβηλε πρὸ τούς πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Υπουργεῖον Υγιεινῆς κατάλογον τῶν ἐκ Κίνης εἰσεγοχέων φραγμάτων υπὸ κινέζων φραμπακοτῶν ἐγκάρπων εἰς τὰς Ἄνωμένας Πολιτεῖς, μὲ τὴν παρακλησιν ὅτις τὸ δρυπόδιον λιτόσσου βούλιον γνωμοδοτήσῃ ὡς ἀπειλή εἰναι ἐπιτέλιμη διὰ τὴν δρυπόδιαν ὑγείαν εν καὶ ἀ δέον τῷ επιτριπτῷ ηετεγμογῇ τους Ἰδούν εἴναι ἀπόπιστα μάτια ἀπὸ αὐτῶν τοι πατέλογον: Οὐστά τίγεων, οὐσια πανήρησος αποδέκουμενο, χολὴ λύσου, ἔφερντος, καὶ δροσικῶν ιψοῖ βλαπτοῦ ενοῦ!!! Κέρατα υγροῦ ἐφωνεῖ, δερματά, ἔγχοι οὔρων, ἔγχοι μετιξοστώληκες, δέρματα δρεποῦ, δημιουροῦ ἀστυκῶν, γάταις ἔπιπον, ἀλλα.

Ἐπιστήμη μιᾶς φορά!

Μία αἰωνίδιας τοπονυμία

Ὑπάρχει στὸ Χελδερχάιν τῆς Γερμανίας μία τοινταφυλλιάστηχοικομητή στὸν τόπο ματιάς ἐκκλησίας ἡ δόπια θεωρεῖται ὡς ἡ γηραιότερα τοινταφυλλιά διου τοῦ κόσμου, φυτευθεῖσα ἐπὶ τὴν ξηροχή τοῦ Καρπολομάγνου καὶ, κατὰ τὴν παραδοσιν, ὑπὸ μέντοι τοῦ ίδιου. Ο καρπός τῆς τοινταφυλλιάς αὐτῆς είναι χονδρὸς σαν τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ διακαδύνεται σὲ πέντε μεγάλους κλάνους, οἱ δοπιοὶ διακαδύοντεινοι καὶ αὐτοὶ σὲ ἀπέλιθους, μικροτερόντων σκεπάζουν διο τὸν τοίχο τῆς ἐκκλησίας.

Κατά τὰ 1679 ὁ τόπες ἀρχέπεισος τοῦ Χελδερχάιν κατεσκέψεις εἰδικά στηρίγματα γι' αὐτὴ τὴν τοινταφυλλιά καὶ περὶ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ γίνεται λόγος στὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας, τῆς ὅποιας οἱ τοίχοι, μαλις ἔχονται ἡ ανοιξις σκεπάζονται ἀπὸ ἀναφοράμητα μεγάλην τοινταφυλλά.

Νέατη πηγαὶ περὶ Σαΐξπο

Ἄφοῦ πολλοὶ καὶ διάφοροι ισχυροίσθησαν διεὶς δὲ Σαΐξπηρ ἡτοῦ ζυνθολάχης ἡ υἱὸς ζυνθολάχης, πρεσβόταρός, συμβολιστηγράφος, υἱὸς βασιλείσσης, δεὶς δὲν ἡτηζεν, ἀλλα τὸ δοκιμα Σαΐξπηρ ἡτο τὸ γεννών μνον τοῦ Βάκωνος ὃ δοτος ἀπέκρυψε τὸν νομα τοῦ δια πολιτικοὺς λόγους, ἰδού καὶ ἐν ἀλλο ἐπαγγελματοῦ τοῦ Σαΐξπηρ. Ο στρατηγὸς Γούντες Μεγεστεῖς, ἐνας ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς κινητέρων κριτικῶν τῆς Ἀλεξανδρείης, ἔξεδως ποιοτότυπον καὶ παραξένον βιβλίον διὰ τοῦ δοτούν, στηρίζομενος εἰς νέας πηγαὶ καὶ ἔγχραφα ισχυρέσται διεὶς δὲ ποιητεῖς τοῦ Ἀριετ καὶ τοῦ Μάρκβεθ ἡτο ἐκδότης καὶ βιβλιοπόλης ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους τῆς ἐποχῆς του.

Ο έθνος τῆς στρογγαρίας

Ἡ στρογγαρία ἐβρευεθή ὑπὸ τοῦ Τύρωνος τοῦ λογίου δούλου τοῦ Κικέρωνος ὃ δοτος; είχε ἐπινοήσει ἔνα στρογγαρικό σύστημα για την προφτίνην νὰ γράψῃ τούς ἀταγγελλόμενους λόγους τοῦ κυρίου του. Τοῦ Κικέρων τὸν ἡγαπησε τόσο, ὥστε τοῦ ἀπέδωσε τὴν ἐλεύθεροτην του.

Εἰδιτήρια κατὰ χιλιόμετρα

Εἰς τοὺς περισσοτέρους σιδηροδρόμους τῆς Αιγαίου μεταχειρίζονται τὰ καλούντενα εἰς τις ἡρια καὶ τὰ χιλιόμετρα τοῦ α. Ἀγοράζει δηλαδηδ ὁ ταξιδεύων ἐφ' ἄπαξ εἰσιτήριον δια τόσο χιλιόμετρα, τι δοτον δύναται ει νὰ διανύσῃ καὶ βούλσην ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου, δὲν λήγει δὲ ἡ λογή, τοῦ εἰσιτήριου εινὴ μετά τὴν ἐξάντλησην διων τὸν πληρωθεντων χιλιομέτρων. Αἱ ὠφέλειαι τῶν εἰσιτηρίων αὐτῶν ενναι δησι αδονον χρηματικαὶ διὰ τὴν ἀρ.ετὲν σημαντικήν επιτεων ποὺ γνενται ἀλλα καὶ σημαντικαὶ διὰ τὴν εὐκολίαν καὶ τὴν οικονομιαν χρόνου, ποὺ κεφαλεῖται ἐποὶ δὲ ταξιδεύων. Η δυσκολία του μόνον ἔχεται στὴν ἔξελεγκη, τῶν χιλιομέτρων ποὺ διανύει δὲ ταξιδιωτης.

DE PROFUNDIS

Ἐνας καημός στὰ στήθη μου

Ἐνας καημός ἀγορεύεινε...

Πού μάγις καὶ πού μάγισσα

Τούς νερούς πόνους ἀναστάνει;

Ἐνας ξανθὸς ἀγνοητόσωπο

Μέσα μου χίνεται καὶ σβύνει;

Στὰ πεθαμένα δύειρα

Ζοή ποτὸς μάγος ξαναδίνει;

Καὶ τὰ μαλλιά τοῦ δόλανθυ,

Τὸ σκορπισμένο τὸ στεφάνη,

Πού χρεῖ, ποτὸς χρυσόσκενον;

Ποὺς μάγος θὰ ξαναψάρη;

Δυό μάτια μὲς στὰ στήθη μου

Δυό μάτια ἔχουνε σφαλίσει...

Τη μαργαρίτα πατόλιαν

Ποὺς μάγος θὰ τὰ ξαναλάσῃ;

Ποὺς φίλτρο στὸ φοδόχειλα

Νέους ιαέρους θὰ φυσήσῃ

Ποὺς φίλτρο τὰ κρινοχέρα

Σὲ νέο ἀγαλασματικὰ θὰ σφίξῃ;

Ἐνας καημός στὰ στήθη μου,

Ἐνας καημός ἀγορεύεινε

Καὶ στὰ νερούς χρυσόμαλλα

Ηειράνει τῆς μαγισσος τὸ χτενί.

Καὶ πλέκει, πλέκει ἡ μάγισσα

Πλέκει τὸ ἐντάφιο στεφάνη...

Πύρε! Ποὺς; τὰ χρυσούμαλλα

Σὲ νέα ζωὴ θὰ ξαναψάρη;

Ποὺς μάγος τὰ πικρόσιμα

Θὺ τῆς οἴηση νάναθρύσῃ;

Μαλδος Νιούνας

ΕΝΑΤΡΓΟΥΔΑΚΙ

Λύτσιοι, φωτιά, μέσι μου κατει,

Λυτσι, φωτιά, στὸ ξιναλει

Τάχελι μου φωτιακαρένο

Ἄπ' τὸ φιλί σου τὸ πικρό.

Τὰ δάκρυα πῶτνια γὰ σένα

Μάδουν τὰ στήθεια φλογισμένα

Καὶ θύ μὲριζουνε μιά μέρια

Στο πόδια σου μπροστά νεκρό.

Τοτε ἀφωνος στὴν ἀγκαλιά σου,

Κρύο, στα φλογερά φιλα σου

Θε τοισσω μια χαρφ μεγάλη

Ποὺ θα τοιελῆς μοναχή.

Καὶ μαριά σου-δ, τι κ' ἀν γένε-

Καὶ μέρ' στα τάρταρα κλειστένη,

Παρδειο θε νανθρη δη μαρέ

Βασινισμένη μον ψυχή.

Μ. Μαλακάδης

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΩΥ

ΣΤΗ μαργή τῶν ματιῶν σου θάλασσα

ταξειδί μαργινό δ ἀρχίσω

καὶ καμπονες καὶ ἀκρογάλια ἀνθόσπαρτα

ματις ματικής ἀγάπης ματιασ.

Βαθειαὶ εἰς τὸν ουρανόν την τάξιδια

βαθειαὶ εἰς τὸν στήθηντα διλοχρυσό

ἀγάπη; ἀλησμόνητη; παλάτια.

Κι ἀν δια ματιλας δια ειτ' ἐγώ

—καράτι μαρδιν ποστ στού; καύσιον; σ' ἐγκάλια!

μὲ τ' ἀλαφό πιαρέβι μου ἀς πνιγώ

στη μαργή τῶν ματιῶν σου θάλισσα.

† Γ. Β. Ταοκόπουλος

ΣΥΜΒΟΥΛΕ

Μέτρα τὸ λόγια ποὺ μιλεῖς καὶ μῆ σκαλήσεις τὴ φωτιά, καὶ μῆ σκορπάς εδῶ καὶ ἐσει τὴ φλογερή σου τὴ ματιά καὶ μῆ περηφανεύεσθαι για τὸ δυνηρα σου καλλι

γιατ' δη καϊδης δησι τὸ μαράνη μάτιας πάλι.

Κρεμονος; μεγάλους μήν περνάς, σάπια γεφρωτα μήν πατής,

φειδι πού πά-μ' δ χιονιάς στην ἀγκαλια σου μήν κρατής;

καὶ μῆ διαρρένται τὸν πειδο πού χιλιους δικους κάνει

γιατι σάν κόφη τὸ καρτό τους δέκων; τού, ζεχι ται.

Μήν τὸ παινέσαι, μήν τὸ λέε; πῶ; δέν σ' ἀγέλασας κανεις,

μήν τὸ θιερόν πολλαροιδι θλους; τοὺς νεισούς να τρυμνην;

μά συλλαγίους πού συχνάς ή στημανά κάπει στη βρέον;

κι' δοσ καλά καὶ ἀν φυλακθῆ μια μέρα θὰ φισσ-

† Ιωάνν. Ηολέμης